

Mohamed Mahafud Mahamud, director del Servei d' Oftalmologia de la RASD

Nom: Mohamed Mahafud Mahamud

Edat: 43 anys

Professió: director del Servei d' Oftalmologia de la RASD

Visc als campaments de refugiats sahrauís

Vaig néixer a Smara

Col·laboro amb Ulls del Món des d'abans que es constituís com a fundació, vaig ser dels primers...

La meva feina consisteix a coordinar els serveis d' oftalmologia als campaments de refugiats sahrauís.

Quin va ser el teu primer contacte amb Ulls del Món?

Vaig conèixer a Rafael Ribó i al doctor Borja Corcóstegui quan l'any 2001 van realitzar un viatge polític als campaments de refugiats sahrauís. Durant aquest primer viatge, quan encara no s'havia constituït la Fundació, el doctor Corcóstegui ja es va implicar en la intervenció de pacients i va ser llavors quan va sorgir la idea de crear Ulls del Món. Podríem dir que vaig ser testimoni d'aquell important moment.

Així va ser com el Sàhara es va convertir en el primer destí de la Fundació...

Sí, el Sàhara és el bressol de la Fundació i ens sentim orgullosos que sigui així. Però també estem contents de veure que ha crescut molt...

Gràcies a l'ajuda d'organitzacions com Ulls del Món podríem dir que s'està consolidant una estructura sanitària al Sàhara?

Sí. Vàrem començar sense tenir res. El Sàhara era un desert en el qual no podien viure ni tan sols els animals; tot era àrid, sec i no creixia cap planta ni fruit. Et pots imaginar quina era la situació... Avui, uns anys més tard, ens sentim satisfets i molt agraïts a la gent que ens ha ajudat a viure. Amb voluntat es pot créixer fins i tot amb les condicions més adverses i nosaltres ho hem fet... Gràcies a l'ajuda internacional hem anat creixent poc a poc i amb actuacions com la de la Fundació Ulls del Món estem creant una estructura sanitària que ja pot començar a donar resposta a les necessitats de la població.

La presència de la Fundació segueix sent molt necessària?

Sí, ho és. Així com la presència de tots els "amics" que ens vénen a ajudar per alleugerir els nostres mals i donar-nos energies. Gràcies a totes les organitzacions no governamentals que ens donen suport, de forma directa o indirecta, tenim forces per tirar endavant.

La presència de la Fundació Ulls del Món és molt positiva perquè treballen intensament en el terreny de la cirurgia, de l'optometria i la formació de tècnics amb uns resultats molt satisfactoris. Esperem que, gràcies a ells, no quedi cap cec als campaments per tal que tots puguem tornar a veure el Sàhara natal... Es tracta d'obrir una finestra, un ull i d'aconseguir també una obertura cap al territori sahrauí.

Com són les relacions de la Fundació amb el govern de la RASD?

Molt bones. El que ve a ajudar-nos és sempre ben acollit i benvingut pel govern i pel poble sahrauí...

Suposo que la gent als campaments coneix ja Ulls del Món i espera amb impaciència l'arribada d'una comissió...

És clar! De fet és lògic... Com vols que no et conegui si vénis a ajudar-me! La gent espera amb il·lusió l'arribada dels metges d'Ulls del Món i s'inscriuen a les llistes d'espera per ser atesos. Molts han pogut comprovar casos propers de persones que han tornat a veure-hi quan estaven completament cegues i ells volen també curar-

se...No cal explicar molt més ni comunicar l'arribada d'una expedició perquè de seguida la gent s'assabenta d'aquest tipus de coses.

Quina és la patologia més freqüent?

La cataracta, el glaucoma i l'estrabisme, sobretot entre la població infantil, que és la que més ens preocupa...

Creus que encara queda molt per fer?

Sí, quant més fas, més coses queden per fer!

Com veus el futur més immediat del poble sahrauí?

Un poble només té sentit si posseeix una terra, un lloc on poder viure amb orgull... La causa per la qual lluita el poble sahrauí és justa i la independència, tard o d'hora, haurà d'arribar. Els que ens han visitat han pogut comprovar que existeix una voluntat i una capacitat de resistència a unes condicions difícils que, per defensar la nostra causa, hem suportat durant 30 anys. I això ho val tot: la fam, el dolor... Hem decidit aguantar i lluitar pacíficament per aconseguir el nostre objectiu. Ens agrada la pau i hem demostrat al món internacional que no som un país terrorista. Només lluitem per la nostra independència, i això és legítim.